

รายงานการประเมินผลฉบับสมบูรณ์ (Final Report)

โครงการศึกษาวิจัยประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

เสนอ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
Institute for Good Governance Promotion

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

[Executive Summary]

โครงการศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 โดยศึกษาวิเคราะห์และประเมินผลตามเกณฑ์การปฏิบัติงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ป.ง.) ซึ่งเป็นหน่วยงานหลัก และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย การประเมินประสิทธิภาพ (efficiency) ประสิทธิภาพ (effectiveness) และประเมินความยั่งยืนของผลสัมฤทธิ์ (sustainability) หรือประเมินการนำไปใช้ประโยชน์ (utilization) รวมทั้งศึกษาปัญหาและอุปสรรค หรือข้อจำกัดจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ทั้งปัญหาที่เกิดจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก การศึกษาวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมวิธี (mixed method research) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากสำนักงาน ป.ง. และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยใช้รูปแบบประเมินซีพี (CIPP Model) ร่วมกับการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) โดยการวิจัยเอกสาร การประชุมสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์เจาะลึก โดยมีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (triangulation) ในการวิเคราะห์-สังเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งนำไปสู่การสรุปผลวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะของการศึกษาวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ในการสังเคราะห์ผลการวิจัยเชิงปริมาณและผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ผลการวิจัยทั้งสองวิธีมีความสอดคล้องตรงกันว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องในระดับดี แม้ว่าสำนักงาน ป.ง. และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องต่างมีจุดแข็งและจุดอ่อนของทรัพยากรปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านบุคลากร งบประมาณ เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และระบบบริหารในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ระดับที่ไม่เพียงพอเหมือนกัน ส่วนการประเมินกระบวนการปฏิบัติงาน (Process) ในด้านผลผลิต (Outputs) และผลลัพธ์ (Outcomes) ที่ได้รับในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เมื่อวัดผลผลิต (Outputs) จากการประเมินทรัพยากรนำเข้าด้านบุคลากร, งบประมาณ, เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และระบบบริหาร (Input Evaluation) และกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Evaluation) พบว่า ผลผลิตที่ได้ในการปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวอยู่ในระดับดี ซึ่งมีความสอดคล้องกันทั้งผลการวิจัยเชิงปริมาณและผลการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องนั้นมีประสิทธิภาพสูง

2. ประสิทธิภาพการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 นั้น สามารถวัดได้จากผลลัพธ์ (Outcomes) ที่บรรลุเป้าหมายนโยบายและยุทธศาสตร์ของสำนักงาน ปง. และยุทธศาสตร์ชาติด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พบว่า การปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวอยู่ในระดับดีเช่นกัน ซึ่งมีความสอดคล้องยืนยันกันทั้งผลการวิจัยเชิงปริมาณและผลการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องนั้นมีประสิทธิผลสูง

3. ความยั่งยืนของผลสัมฤทธิ์ (sustainability) หรือการนำผลสัมฤทธิ์ไปใช้ประโยชน์ (Utilization) จากการวิเคราะห์ข้อมูลของผลการวิจัยเชิงปริมาณและผลการวิจัยเชิงคุณภาพ การสังเคราะห์ผลการวิจัยทั้งสองวิธีดังกล่าวมีความสอดคล้องและยืนยันผลการประเมินการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่บรรลุผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอยู่ในระดับดีนั้น โดยนำผลสัมฤทธิ์ไปขยายผลและใช้ประโยชน์ที่จะก่อให้เกิดการบูรณาการทรัพยากรปัจจัยนำเข้า (Inputs) ด้านบุคลากร, งบประมาณ, เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และระบบบริหารการปฏิบัติงาน และกระบวนการปฏิบัติงาน (Process) เข้าด้วยกันอย่างมีส่วนร่วมจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ปง. และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ในการปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน จนสามารถบรรลุถึงเป้าหมายสูงสุด (Ultimate Goals) ของยุทธศาสตร์ชาติในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเพื่อแก้ไขปัญหาการฟอกเงินในประเทศไทยได้เป็นผลสำเร็จจนถึงระดับมาตรฐานสากล โดยสามารถยกระดับผลการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism - AML/CFT) ของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force - FATF) ทั้งในด้านกรอบกฎหมายและด้านประสิทธิผลเทียบกับมาตรฐานสากลได้สูงขึ้นจากการประเมินที่ผ่านมา

อย่างไรก็ดี ในประเด็นความยั่งยืนของผลสัมฤทธิ์หรือการนำผลสัมฤทธิ์ไปใช้ประโยชน์ เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 นั้นมีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานผู้มีส่วนที่รายงานการทำธุรกรรมและหน่วยงานอื่น ๆ ดังนั้น ในส่วนนี้จึงควรพิจารณาถึงผลการประเมินความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (AML) ของสำนักงาน ปง. ต่อหน่วยงานต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมา ซึ่งจากข้อมูลผลการวิจัยในด้านความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (AML) ของสำนักงาน ปง. ของหน่วยงานผู้มีส่วนที่รายงานการทำธุรกรรมและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในฐานะผู้มีส่วนได้เสีย/ผู้รับบริการ แม้หน่วยงานผู้มีส่วนที่รายงานการทำธุรกรรมและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้ง 2 กลุ่ม จะมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้าน AML ของสำนักงาน ปง. โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52$) เท่ากัน ซึ่งสนับสนุนและยืนยันความยั่งยืนของผลสัมฤทธิ์ หรือการนำผลสัมฤทธิ์ไปใช้ประโยชน์ได้ดี แต่ด้วยเหตุที่การดำเนินงานส่วนใหญ่ของสำนักงาน ปง. มีกระบวนการและขั้นตอนที่ใช้ระยะเวลาในการ

ดำเนินงานเพื่อความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงาน จึงก่อให้เกิดความล่าช้าในกระบวนการบางเรื่อง อาทิ การแจ้งผลการพิจารณารายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยให้แก่ผู้มีหน้าที่รายงาน ผลการตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้มีหน้าที่รายงาน และจากการจัดทำแนวทางปฏิบัติที่ควรออกแนวทางให้ครอบคลุมและเหมาะสมแก่ภาคธุรกิจแต่ละประเภท นอกจากนี้ สำนักงาน ปปง. ยังมีการสื่อสารให้ความรู้ ประชาสัมพันธ์ กับประชาชนทั่วไป ไม่เพียงพอ ส่งผลให้ประชาชนไม่เข้าใจ และไม่ให้ความร่วมมือกับสถาบันการเงินในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

4. ปัญหา อุปสรรค หรือข้อจำกัดในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

1) ปัญหา อุปสรรค หรือข้อจำกัดในการปฏิบัติงานที่เกิดจากปัจจัยภายใน
จากข้อมูลปัญหา อุปสรรค หรือข้อจำกัดในการปฏิบัติงานที่เกิดจากปัจจัยภายใน สรุปผลสังเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

1.1) ปัญหาทรัพยากรปัจจัยนำเข้า

(1) ปัญหาด้านบุคลากร

☞ จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานไม่เพียงพอกับภารกิจของสำนักงาน ปปง. มีสาเหตุมาจากนโยบายจำกัดกำลังคนภาครัฐ และปัญหาการรับบุคลากรเข้าทำงานในสำนักงาน ปปง. ไม่ครบตามกรอบอัตรากำลัง

☞ ความรู้ความเชี่ยวชาญบุคลากรปฏิบัติงานไม่เหมาะสมกับภารกิจของสำนักงาน ปปง. มีสาเหตุมาจากการฝึกอบรมพัฒนาความรู้ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน และการอบรมความรู้กฎหมายไม่พอเพียง, การสนับสนุนส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรปฏิบัติงานเฉพาะด้าน, บุคลากรยังขาดความรู้ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานภาคสนาม เช่น การค้นเคหะสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะ และการปฏิบัติการในทางลับ/โดยใช้การอำพราง (undercover) เป็นต้น และบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญส่วนหนึ่งได้เกษียณอายุ ลาออก หรือขอย้ายหน่วยงาน

(2) ปัญหาด้านงบประมาณ

☞ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอกับภารกิจของสำนักงาน ปปง.

☞ คุณภาพในการควบคุมและใช้จ่ายเงินงบประมาณในการปฏิบัติการกิจของสำนักงาน ปปง. เนื่องจากการบริหารจัดการใช้งบประมาณอย่างประหยัดเกินไป ทำให้ผลลัพธ์ของงานที่ได้ไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร รวมทั้งมีค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานด้าน AML ในส่วนภูมิภาคมาก เพราะ ไม่มีสำนักงาน ปปง. ภูมิภาค

(3) ปัญหาด้านกฎ ระเบียบ และเครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงาน

☞ ขาดกลไกทางกฎหมายที่ช่วยสนับสนุนให้การปฏิบัติงานสะดวก รวดเร็ว และสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย รวมทั้งกลไกทางกฎหมายล้าหลังไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพปัญหาและเทคโนโลยี

ปัญหาบทบัญญัติกฎหมายฟอกเงินไม่ชัดเจน ซ้ำซ้อน และเข้าใจยาก และปัญหาเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ไม่ทันสมัยเพียงพอที่จะช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงาน

☞ ระบบการรายงานธุรกรรมโดยใช้แบบสื่่ออิเล็กทรอนิกส์ไม่ครอบคลุม รวมทั้งฐานข้อมูลการรายงานธุรกรรมไม่ครบถ้วนสมบูรณ์

(4) ปัญหาด้านระบบบริหารการปฏิบัติงาน

☞ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ยังไม่ได้กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่ชัดเจนและสอดคล้องกับสำนักงาน ปปง.

☞ ระบบการบริหารจัดการส่วนใหญ่เป็นการสั่งการจากส่วนบน ยังไม่มีการกระจายอำนาจทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล, มีกระบวนการ/ขั้นตอนที่ยุ่งยากซับซ้อน และปัญหาระบบอุปถัมภ์ที่ยังคงมีอยู่ในองค์กรเช่นเดียวกับในอีกหลาย ๆ หน่วยงาน เพราะเนื่องจากสังคมไทยมีวัฒนธรรมที่เป็นระบบอุปถัมภ์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความก้าวหน้ามั่นคงในวิชาชีพ

1.2) ปัญหาทรัพยากรกระบวนการปฏิบัติงาน

ในประเด็นนี้ สำนักงาน ปปง. มีปัญหาจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอและเหมาะสมกับภาระงาน และบุคลากรมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ไม่เพียงพอหรือเหมาะสมกับภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อกระบวนการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้ ด้านนโยบายและมาตรฐานการปฏิบัติงาน ด้านการกำกับและตรวจสอบผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ด้านการวิเคราะห์และสืบสวนทางการเงิน ด้านการดำเนินการกับทรัพย์สิน ด้านการดำเนินคดีอาญาฟอกเงิน และด้านการบริหารจัดการทรัพย์สินและกองทุน นอกจากนี้ยังมีปัญหาอื่น ๆ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(1) ปัญหาในด้านการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้

☞ มีสาเหตุมาจากปัญหาบุคลากรปฏิบัติงานไม่เพียงพอกับภาระงาน และปัญหาบุคลากรปฏิบัติงานขาดความรู้ความเชี่ยวชาญ

(2) ปัญหาในด้านโยบายและมาตรฐานการปฏิบัติงาน

☞ มีสาเหตุมาจากปัญหาบุคลากรปฏิบัติงานไม่เพียงพอกับภาระงาน, ปัญหาบุคลากรปฏิบัติงานขาดความรู้ความเชี่ยวชาญ และปัญหาการเร่งแก้ไข/ออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน AML ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยไม่ได้กำหนดแนวทางหรือขั้นตอนในการปฏิบัติที่ชัดเจนไว้ ทำให้ในการปฏิบัติงานเกิดความล่าช้า

(3) ปัญหาในด้านการกำกับและตรวจสอบผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม

☞ มีสาเหตุมาจากปัญหาบุคลากรปฏิบัติงานไม่เพียงพอกับภาระงาน, ปัญหาบุคลากรปฏิบัติงานขาดความรู้ความเชี่ยวชาญ รวมทั้งปัญหาไม่มีหน่วยงานกำกับและตรวจสอบผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา 16 ครบทุกประเภท เช่น ผู้ประกอบการอาชีพนายหน้าอสังหาริมทรัพย์ ผู้ประกอบการอาชีพคาร์ดินต์

ผู้ประกอบการอาชีพค้าทอง และผู้ประกอบการอาชีพค้าอัญมณีหรือเครื่องประดับที่มีอัญมณีเป็นส่วนประกอบ จึงเป็นการยากที่จะระบุตัวตนผู้ประกอบการอาชีพดังกล่าวได้อย่างชัดเจน

(4) ปัญหาในด้านการวิเคราะห์และสืบสวนทางการเงิน

☞ เนื่องจากในภาพรวมสำนักงาน ป.ป.ง. มีปัญหาบุคลากรปฏิบัติงานไม่เพียงพอกับภาระงาน ตลอดจนปัญหาบุคลากรปฏิบัติงานขาดความรู้ความเชี่ยวชาญ

(5) ปัญหาในด้านการดำเนินการกับทรัพย์สิน

☞ มีสาเหตุมาจากปัญหาบุคลากรปฏิบัติงานไม่เพียงพอกับภาระงาน, ปัญหาบุคลากรปฏิบัติงานขาดความรู้ความเชี่ยวชาญ, ปัญหาในกรณีคดีฉ้อโกงประชาชนผู้ปฏิบัติงานต้องใช้เวลาในการรวบรวมพยานหลักฐานและสอบพยานบุคคลจำนวนมาก ทำให้ไม่สามารถดำเนินการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณาได้ภายใน 60 วัน, ปัญหาในบางคดีที่สามารถสืบทรัพย์สินได้เรื่อย ๆ ทำให้มีภาระหน้าที่ต้องรับผิดชอบดูแลคดี ไม่สามารถจบได้โดยเร็ว ตลอดจนในคดีพนักงานอัยการสั่งให้มีการรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมจะใช้ระยะเวลาเพิ่มขึ้น, ปัญหาในบางคดีมีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินเพิ่มเติม แม้ส่งสำนวนไปแล้วก็ยังคงมีความรับผิดชอบต้องดำเนินการต่อไป, ปัญหาในกรณีที่มีหน่วยงานอื่นส่งคดีเล็กน้อยมายังสำนักงาน ป.ป.ง. ทำให้เกิดภาระความยุ่งยากในการทำคดีต้องไปรวบรวมพยานหลักฐานในคดีเล็กน้อย แม้จะได้มีการแก้กฎหมาย มาตรา 58 วรรค 2 ไปแล้วก็ตาม, ปัญหาในด้านการดำเนินการกับทรัพย์สิน ในกรณีความผิดมูลฐานเป็นอั้งยี่ พบว่า ความผิดมูลฐานดังกล่าวไม่ทันสมัย ไม่ชัดเจน ไม่ได้กำหนดเงื่อนไขแบบเฉพาะเจาะจง ทำให้การกระทำความผิดอาญาที่พบส่วนใหญ่จะเข้าความผิดมูลฐานเป็นอั้งยี่เกือบทั้งหมด, ปัญหาการระบุทรัพย์สินที่จะยึดนั้นจะต้องมีการประเมินราคาทรัพย์สิน แต่ในทางปฏิบัติพนักงานเจ้าหน้าที่อาจจะไม่สามารถประเมินราคาได้ในเวลา ณ ขณะนั้น

(6) ปัญหาในด้านการดำเนินคดีอาญาฟอกเงิน

☞ มีสาเหตุมาจากปัญหาบุคลากรปฏิบัติงานไม่เพียงพอกับภาระงาน, ปัญหาบุคลากรปฏิบัติงานขาดความรู้ความเชี่ยวชาญ, ปัญหาสถิติการดำเนินคดีอาญาในความผิดฐานฟอกเงินอยู่ในระดับต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับคดีทรัพย์สินทางแพ่ง และปัญหาตามกฎหมายฟอกเงินไม่ได้กำหนดให้บุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ง. เข้าไปมีบทบาทเป็นพนักงานสอบสวน หรือมีส่วนร่วมในการสอบสวนคดีอาญาฟอกเงิน จึงไม่สามารถกล่าวถึงการใช้ดุลพินิจของพนักงานสอบสวน ตลอดจนให้การสนับสนุนข้อมูลที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในคดีอาญาฐานฟอกเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(7) ปัญหาในด้านการบริหารจัดการทรัพย์สินและกองทุน

☞ มีสาเหตุมาจากปัญหาบุคลากรปฏิบัติงานไม่เพียงพอกับภาระงาน, ปัญหาบุคลากรปฏิบัติงานขาดความรู้ความเชี่ยวชาญ, ปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินภายหลังศาลได้มีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินในกรณีทรัพย์สินนอกพาณิชย์ พันธบัตรต่างประเทศที่ยกเลิกการใช้ และส่งมอบทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินไม่ตรงกับคำพิพากษา, ปัญหาการตั้งผู้จัดการบริหารทรัพย์สินประเภทกิจการ/อสังหาริมทรัพย์ กิจการ เพื่อเก็บค่าเช่าจะควบคุมตรวจสอบได้ยาก รวมทั้งมีความเสี่ยงที่ทรัพย์สินของกิจการ/อสังหาริมทรัพย์

กิจการดังกล่าวจะสูญหายในระหว่างการบริหาร, ปัญหาการนำทรัพย์สินออกให้เช่า ภายหลังจากมีประกาศให้เช่า ไม่มีผู้สนใจเช่า หรือมีผู้สนใจเช่าแต่มีการต่อรองราคา, ปัญหาการให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียนำไปใช้ประโยชน์ เนื่องจากติดต่อเจ้าของทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ไปแต่ไม่ได้รับการตอบกลับ, ปัญหาการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ราชการ ในการติดต่อประสานงานหน่วยงานราชการเข้าเซ็นสัญญาจะมีความล่าช้า, ปัญหาการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดมีการประชาสัมพันธ์แต่ไม่ค่อยมีผู้ให้ความสนใจเข้าร่วมเท่าที่ควร ทำให้การขายทอดตลาดไม่ได้ราคา, ปัญหาการนำเงินกองทุนมาใช้ประโยชน์ในด้าน AML เนื่องจากตามกฎหมายฟอกเงินใช้คำว่า “โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง” ซึ่งในการผ่านความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ได้กำหนดให้ใช้เงินกองทุนตามระเบียบราชการ เป็นอุปสรรคทำให้การนำเงินกองทุนมาใช้ประโยชน์ในด้าน AML มีความยุ่งยาก, ปัญหาไม่ได้มีการดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินภายใน 90 วัน ทำให้เจ้าของทรัพย์สินสามารถมาขอรับทรัพย์สินคืนได้ แม้ต่อมาจะได้มีการยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน และศาลได้มีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน มีความเสี่ยงที่เจ้าของทรัพย์สินจะนำทรัพย์สินไปขายให้บุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้รับโอนโดยสุจริตเสียค่าตอบแทน ซึ่งจะส่งผลทำให้ไม่สามารถส่งมอบทรัพย์สินให้กระทรวงการคลังได้, ปัญหานโยบายในภาพรวมไม่ให้ความสำคัญกับงานบริหารจัดการทรัพย์สินมากเท่าที่ควร ทำให้ไม่ได้้อตรากำลังคนที่เพียงพอกับภาระงานที่มีค่อนข้างมาก, ปัญหาการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ไม่มีการรับคืน ไม่มีแนวทางดำเนินการก่อนที่จะถือได้ว่าไม่มีการขอรับคืนทรัพย์สิน จึงได้นำแนวทางปฏิบัติของศาลแพ่งในกรณีได้มีคำสั่งให้ยึดอายัดทรัพย์สินมาอนุโลมใช้ โดยให้นำคำสั่งติดไว้ ณ สถานีตำรวจท้องที่ หากไม่มารับทรัพย์สินภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ก็ให้เริ่มนับระยะเวลา 2 ปี และปัญหาการนำทรัพย์สินที่มีผู้ให้เช่ากองทุน ที่ผ่านมายังไม่แนวทางในการดำเนินการนำทรัพย์สินที่มีผู้ให้เช่ากองทุน แต่ด้วยภายหลังจากที่ศาลได้มีคำสั่งให้คืนทรัพย์สินแก่ผู้เสียหายโดยการเฉลี่ยทรัพย์สิน ได้มีผู้เสียหายแจ้งความประสงค์เป็นหนังสือที่จะขอบริจาคทรัพย์สินดังกล่าวเข้ากองทุน ซึ่งในปัจจุบันเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการ

2) ปัญหา อุปสรรค หรือข้อจำกัดในการปฏิบัติงานที่เกิดจากปัจจัยภายนอก

หากพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานที่เกิดจากปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก สามารถจำแนกปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกออกได้เป็น 4 ลักษณะ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) ปัญหา อุปสรรค หรือข้อจำกัดในการปฏิบัติงานที่เกิดจากการแทรกแซงโดยนักการเมือง ได้แก่ หน่วยงานปฏิบัติตามกฎหมายฟอกเงินบางหน่วยงานถูกนักการเมืองเข้าแทรกแซง จึงเกิดปัญหาขาดความเป็นกลาง ความน่าเชื่อถือ ความเป็นอิสระในการปฏิบัติงานที่เที่ยงธรรมตรงไปตรงมา, หน่วยงานปฏิบัติตามกฎหมายฟอกเงินบางหน่วยงานมีภาพลักษณ์องค์กรด้านลบว่า ทำตามคำสั่งเป็นเครื่องมือของนักการเมือง หรือใช้อำนาจโดยมิชอบในการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงิน, กฎหมายบางเรื่องพอเข้าสู่สภาแล้วถูกนักการเมืองแก้ไขเพิ่มเติมให้ดำเนินการบางเรื่อง สร้างปัญหาแก่ผู้ปฏิบัติงาน อีกทั้งมีการสั่งการตามนโยบายภายนอกหน่วยงานราชการ, ไม่มีแนวโน้มที่จะปฏิรูปให้สำนักงาน ปปง. เป็นหน่วยงานอิสระที่ปลอดจากการแทรกแซงของนักการเมือง

(2) การสังเคราะห์ปัญหา อุปสรรค หรือข้อจำกัดในการปฏิบัติงานที่เกิดจากบัญญัติกฎหมายฟอกเงิน ซึ่งออกโดยฝ่ายนิติบัญญัติ ได้แก่ การกำหนดให้ภารกิจในด้าน AML ทั้งหมด เป็นอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสำนักงาน ปปง. เป็นหลัก เนื่องจากระบบการประสานงานในประเทศไทยยังไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้สำนักงาน ปปง. ต้องมีบทบาทหน้าที่และภารกิจที่มากเกินไปไม่เหมาะสมกับขนาดองค์กรและอัตรากำลังคนที่ได้รับการจัดสรร, สำนักงาน ปปง. จะต้องส่งสำนวนการตรวจสอบทรัพย์สินให้พนักงานอัยการ เพื่อยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ภายในระยะเวลา 60 วัน นับจากวันที่คณะกรรมการธุรกรรมได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราว ในทางปฏิบัติจึงต้องเร่งรวบรวมพยาน หลักฐานให้แล้วเสร็จโดยมิชักช้า เนื่องจากสำนักงาน ปปง. มีปัญหาบุคลากรปฏิบัติงานไม่เพียงพอกับภาระงาน จึงทำให้เกิดปัญหางานไม่มีคุณภาพ หรืองานล่าช้าได้, ในคดีฉ้อโกงประชาชน ผู้เสียหายจะมาร้องทุกข์ต่อเลขาธิการ เพื่อให้สำนักงาน ปปง. เป็นผู้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวให้ผู้เสียหาย, ได้มีการประกาศยกเลิกสินบนรางวัลนำจับตามกฎหมายฟอกเงิน ขณะที่ในกฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน เช่น กฎหมายยาเสพติด กฎหมายศุลกากร ฯลฯ ยังมีการให้สินบนรางวัลนำจับเพื่อเป็นแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่หรือแจ้งเบาะแสผู้กระทำความผิด และในการแก้ไขเพิ่มเติมตามกฎหมายฟอกเงินเพื่อเพิ่มความผิดมูลฐานทำได้ยาก

(3) การประสานความร่วมมือระหว่างสำนักงาน ปปง., หน่วยงานผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตำรวจยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายฟอกเงิน รวมทั้งในปัจจุบัน ยังไม่ได้มีการจัดตั้ง “ตำรวจฟอกเงิน” ขึ้นเป็นหน่วยงานเฉพาะกิจในด้านป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เช่น ตำรวจยาเสพติด และตำรวจคุ้มครองผู้บริโภค ฯลฯ, การรายงานผลการสืบสวนสอบสวนของพนักงานสอบสวน ในกรณีพบว่าการกระทำความผิดฐานฟอกเงินมายังสำนักงาน ปปง. ค่อนข้างล่าช้า เมื่อไปทำการตรวจสอบทรัพย์สินปรากฏว่าทรัพย์สินได้ถูกยกย้ายถ่ายเทไปแล้ว ทำให้ไม่สามารถยึดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดได้มากเท่าที่ควร, บุคลากรขาดความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในด้านการกระทำความผิดบางอย่าง ขาดความเข้าใจในการทำคดี มีปัญหาเมื่อต้องประสานงานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายนอก, การรายงานธุรกรรมจากระบบ ERS ในบางครั้งไม่ได้ระบุเลขบัญชี/ชื่อบัญชี/ธนาคารของผู้โอนหรือรับโอน ทำให้เกิดความยุ่งยากในการทำงาน ต้องทำหนังสือประสานงานขอข้อมูลไปยังหน่วยงานผู้มีหน้าที่รายงานอีกครั้ง และในการรวบรวมทรัพย์สินประเภทสังหาริมทรัพย์จะมีความล่าช้า เนื่องจากสำนักงานที่ดินไม่มีระบบฐานข้อมูลกลาง

(4) จากการศึกษาประเทศไทยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศและมาตรฐานสากล ด้าน AML/CFT ซึ่งรวมถึงข้อกำหนดให้ความผิดอาญาร้ายแรงเป็นความผิดมูลฐาน อย่างไรก็ตามความผิดฐานอั้งยี่ตามประมวลกฎหมายอาญาซึ่งกำหนดให้เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายฟอกเงินยังไม่ครอบคลุมความผิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 ที่กำหนดให้การตกลงกับบุคคลตั้งแต่ 3 คนขึ้นไปหรือมากกว่า เพื่อกระทำความผิดที่เป็นความผิดอาญาร้ายแรงซึ่งมีโทษตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปนั้นเป็นความผิดอาญาตามกฎหมายไทย

(5) กฎหมายฟอกเงินในประเทศไทยยังไม่ได้กำหนดมาตรการในการริบทรัพย์ตามมูลค่าตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. 1988, อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003

5. ข้อเสนอแนะของการวิจัย

1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

(1) ควรจะดำเนินการให้หน่วยงานที่มีรายงานการทำธุรกรรมทางการเงินและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจำนวนมากที่ยังไม่ได้มีการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เหมือนกับที่สำนักงาน ป.ป.ง. ได้ทำไว้แล้ว โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกองค์กรจะต้องมีการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ระดับชาติในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เพื่อแก้ไขปัญหาการฟอกเงินในประเทศไทยได้เป็นผลสำเร็จจนถึงระดับมาตรฐานสากลที่เป็นเอกภาพชัดเจน

(2) ควรจะมีการศึกษาวิจัยแนวนโยบายปฏิรูปราชการถึงความเป็นไปได้ที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของหน่วยงานราชการในการปฏิรูปให้สำนักงาน ป.ป.ง. เป็นหน่วยงานอิสระที่ปลอดพ้นจากการแทรกแซงของนักการเมืองและคนในเครื่องแบบอย่างเป็นรูปธรรม โดยให้มีความเป็นอิสระเทียบเท่ากับสำนักงานอัยการสูงสุดหรือสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นต้น ตลอดจนให้มีการปฏิรูปโครงสร้างใหญ่ของระบบราชการให้สำนักงาน ป.ป.ช. และ สำนักงาน ป.ป.ท. สำนักงาน ป.ป.ส. และสำนักงาน ป.ป.ง. รวมทั้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกรมสอบสวนคดีพิเศษเข้ามารวมอยู่ในโครงสร้างใหญ่เดียวกันในลักษณะที่เป็นองค์กรอิสระระดับสูง คือ “Autonomous High Authorities” ภายใต้การกำกับดูแลในสังกัดของ “กระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ (Ministry of National Security)” ที่อาจตั้งขึ้นมาจากการรวมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งชาติประกอบด้วย สภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ และสำนักงาน กอ.รมน. เป็นต้น

(3) ควรจะกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ดำเนินการให้มีการจัดทำฐานข้อมูลกลางในการเก็บข้อมูล เช่น ประวัติอาชญากร และประวัติการฟอกเงิน เป็นต้น เพื่อให้สามารถคัดเลือกบุคลากรเข้าเป็นกรรมการต่าง ๆ ซึ่งประเทศไทยน่าจะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการและรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเข้าด้วยกัน เนื่องจากข้อมูลในลักษณะนี้กระจัดกระจายกันอยู่ตามหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น ศาล อัยการ ตำรวจ และกรมสอบสวนคดีพิเศษ ทั้งนี้ เพื่อข้อมูลที่กระจัดกระจายกันอยู่นี้จะรวบรวมกันไว้ในฐานข้อมูลเดียวกัน โดยจัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัยและจำกัดการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้ เพราะข้อมูลในลักษณะนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการเงินต่างๆ อย่างมาก

(4) ควรจะดำเนินการแก้ไขปัญหาด้านการวางแผนการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์ของหน่วยงานภายในสำนักงาน ป.ป.ง. มุ่งให้ความสำคัญต่อผลการดำเนินงานให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ตามนโยบายและยุทธศาสตร์ของสำนักงาน ป.ป.ง. ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งปัญหาดังกล่าวนี้ ได้ส่งผลต่อเนื่องต่อการบริหารแผนการดำเนินงานและการบริหารจัดการงบประมาณในภาพรวมของหน่วยงาน

ภายในและขององค์กรสำนักงาน ปปง. โดยรวมด้วย ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่ปัญหานี้ควรจะต้องได้รับการแก้ไขโดยเร็วในอนาคต

(5) ควรจะเสนอมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เพื่อแก้ไขปัญหาสถิติการดำเนินคดีอาญาในความผิดฐานฟอกเงินอยู่ในระดับต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับ การดำเนินคดีทรัพย์สินทางแพ่ง ดังต่อไปนี้

ประการแรก เสนอให้มีการจัดตั้ง “ตำรวจฟอกเงิน” ขึ้นเป็นหน่วยงานเฉพาะกิจในด้านป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ดังเช่น ตำรวจยาเสพติด (บช.ปส.) ตำรวจคุ้มครองผู้บริโภค (บก.ปคบ.) ฯลฯ

ประการที่สอง เสนอให้เพิ่มเติมบทบาทของสำนักงาน ปปง. ให้เป็นพนักงานสอบสวน มีส่วนร่วมในการสอบสวนคดีอาญาในความผิดฐานฟอกเงิน เพื่อถ่วงดุลการใช้ดุลพินิจของพนักงานสอบสวน ตลอดจนให้การสนับสนุนข้อมูลที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในคดีอาญาฐานฟอกเงินมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น องค์กรใดที่ควรให้เจ้าพนักงานตำรวจซึ่งเป็นพนักงานสอบสวนเป็นผู้มีหน้าที่ในการดำเนินการเป็นหลัก

ประการที่สาม เสนอให้มีการจัดตั้งสำนักงาน ปปง. ภูมิภาค เพื่อประสานงาน/ร่วมดำเนินคดีอาญาในความผิดฐานฟอกเงินกับตำรวจภูธร

ประการที่สี่ เสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมความผิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรม โดยกำหนดให้ “การตกลงกับบุคคลตั้งแต่ 3 คนขึ้นไปหรือมากกว่า เพื่อกระทำความผิดที่เป็นความผิดอาญา ร้ายแรงซึ่งมีโทษตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป” นั้นเป็นความผิดอาญาตามอนุสัญญาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 ขึ้นแทนที่ความผิดเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกอั้งยี่ตามประมวลกฎหมายอาญา รวมทั้งความผิดมูลฐานเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมตามกฎหมายฟอกเงิน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินคดีอาญาในความผิดฐานฟอกเงิน

ประการที่ห้า เสนอให้เพิ่มเติมนำการลงโทษริบทรัพย์ตามมูลค่า (Value-based Confiscation) มาใช้ในประเทศไทย ตลอดจนให้กำหนดมาตรการริบทรัพย์ทางอาญาในคดีฟอกเงินไว้โดยเฉพาะในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินคดีอาญาในความผิดฐานฟอกเงิน

(6) ควรจะกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงความก้าวหน้าในอาชีพการงานให้กับบุคลากร ไม่ให้มีการเมืองแทรกแซงระบบระบบบริหารงานบุคคล

(7) ควรจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการใช้เงินกองทุนมาเพื่อนำมาใช้เป็นค่าเงินสินบนและเงินรางวัลในการดำเนินคดีอาญาในความผิดฐานฟอกเงิน

(8) ควรจะเสนอแนะให้มีการรวบรวมและแก้ไขกฎหมายฟอกเงินให้มีความกระชับ ชัดเจน และง่ายต่อการทำความเข้าใจ โดยให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงาน หน่วยงานผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(9) ควรจะเสนอแนะให้มีการแก้ไขหลักเกณฑ์ในการนำเงินกองทุนมาใช้ในด้าน AML ให้มีความสะดวกและคล่องตัวในการใช้จ่ายมากขึ้น

2) ข้อเสนอแนะเชิงการปฏิบัติการ

(1) ควรนำเงินกองทุนมาจัดจ้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและเจ้าหน้าที่สนับสนุนทั่วไปมาปฏิบัติงานในสำนักงาน ปปง. เพื่อแก้ไขการขาดแคลนอัตรากำลังในทุกหน่วยงานและการขาดแคลนบุคลากรที่เชี่ยวชาญตรงกับสายงานภายในสำนักงาน ปปง. รวมถึงปัญหาการเสียบุคลากรที่มีคุณภาพให้กับองค์กรอื่นไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชนและปัญหาเข้าใกล้ภาวะขาดแคลนบุคลากรระดับหัวหน้าหน่วยงานอาวุโสที่มีความชำนาญงานเพื่อมาทดแทนบุคลากรอาวุโสที่กำลังเกษียณอายุราชการออกไป

(2) ควรจะดำเนินการจัดให้มีการอบรมพัฒนาความรู้ความเชี่ยวชาญบุคลากรตามระดับความเข้มข้นในหลักสูตรเบื้องต้น หลักสูตรระดับกลาง และหลักสูตรระดับสูง ในแต่ละด้าน โดยใช้ทีมงานให้ความรู้ที่มีความรู้ความสามารถจริงและเป็นที่ยอมรับ

(3) ควรจะดำเนินการผลักดันร่วมกับสมาคมนายหน้าอสังหาริมทรัพย์ไทยให้ประเทศไทยมีกฎหมายเกี่ยวกับนายหน้าที่เป็นการเฉพาะที่เป็นมาตรฐานเหมือนอย่างในกฎหมายต่างประเทศ เนื่องจากยังไม่มีกฎหมายกำกับดูแลผู้ประกอบการนายหน้าอสังหาริมทรัพย์เป็นการเฉพาะ

(4) ควรจะแสวงหาแนวทางในการกำหนดหลักเกณฑ์ที่ใช้ระบุตัวตนของผู้ประกอบอาชีพค้าทองและอัญมณีรวมถึงเครื่องประดับที่มีอัญมณีเป็นส่วนประกอบ

(5) ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะมีการศึกษาเรื่องราวตัวอย่างที่เป็นเหตุการณ์จริง (True Story) หรือคดีตัวอย่างที่เกิดขึ้นจริงจากทั้งฐานความผิดเดิมและฐานความผิดใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นมากด้วย เพื่อจะได้ทราบประเด็นปัญหาอุปสรรคที่สำคัญ ๆ ได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อนำไปประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยกฎหมายฟอกเงินที่มีอยู่และพัฒนาปรับปรุงแก้ไขกฎหมายต่อต้านการฟอกเงินของประเทศไทยให้มีมาตรฐานสากลเทียบเท่านานาชาติต่อไป